

Jūlija sniegs

Guntars Račs

Jānis Strazds

1. Die - na tū - līt beig - sies, sau - le riet,
vē - ji stāj un rā - mi mā - jās iet,
ti - kai tu vēl ne - prā - tī - gi smeļ, tas ir viss,
kas jā - zin pa - sau - lei. Jo ne - viens
un ne - kad tik un tā ne - uz - zi - nās vai - rāk ne - kā, un man prieks,
tu man e - si tāds kā jū - li - ja sniegs

2. Man vien - al - ga, ja kāds teiks, ka spo - gu - lis tavš ir greizs, mī - lu te -
vi tā - pēc, ka tu e - si tik ne - pa - reizs. Jo ne - viens
un ne - kad tik un tā ne - uz - zi -
nās vai - rāk ne - kā un man prieks, ka ne - viens man te -
tu man e - si tāds

1. vi ne - aiz - liegs. Un ne - kad kā jū - li - ja sniegs.

2. Nesaprotams, nezināms, bet maigs
Ir ar tevi pavadītais laiks
Un ikreiz, kad tu kā puika smeļ
Tas ir viss, kas jāzin pasaulei